

Μάθημα/Τάξη:	Εισαγωγή στα Πρότυπα Γυμνάσια-Ν.Γλώσσα
Κεφάλαιο:	Εφ' όλης της Ύλης
Όνοματεπώνυμο Μαθητή:	
Ημερομηνία:	11/12/17
Επιδιωκόμενος Στόχος:	

A. ΚΕΙΜΕΝΟ:

Απόσπασμα από την Ιστορία του Ελληνικού Έθνους (Διασκευή)

Μια μορφή ψυχαγωγίας, με περιεχόμενο όμως θρησκευτικό και διδακτικό, ήταν οι θεατρικές παραστάσεις. Στην Αθήνα, κατά τα «Λήναια» και τα «Μεγάλα Διονύσια» το κοινό παρακολουθούσε, εγκατεστημένο στο θέατρο από την ανατολή του ηλίου, δραματικά και σατιρικά έργα. Το εισιτήριο στοίχιζε δύο οβολούς αλλά για τους άπορους κάλυπτε η πολιτεία τις δαπάνες. Τα θεάματα παρακολουθούσαν και γυναίκες. Επειδή οι παραστάσεις (τρεις δραματικές παραστάσεις κι ένα σατιρικό δράμα) διαρκούσαν ολόκληρη μέρα, οι θεατές έπαιρναν μαζί τους φαγητά. Το κοινό επιδοκίμαζε ή αποδοκίμαζε τον ποιητή και τους ηθοποιούς, σφύριζε και ποδοκροτούσε, δεν δίσταζε και να λιθοβολήσει τον υποκριτή.

Μεγάλη ήταν η ψυχαγωγία που πρόσφερε στους Έλληνες ο χορός. Θεωρούσαν θείο χάρισμα τη ρυθμική κίνηση του σώματος. Ο χορός, μαζί με τη μουσική και την ποίηση, ήταν γνώρισμα καλλιέργειας και μόρφωσης. Πολλοί χοροί είχαν μυθική αρχή και θεϊκή προέλευση. Πομπές χαρούμενες με τραγούδι και χορό, σε εορτές και συμπόσια, ήταν οι «κώμοι», που κρατούσαν άγρυπνους τη νύχτα τους ήσυχους πολίτες. Για τον Πλάτωνα, ο χορός σημαίνει παιδεία, γιατί δεν αποβλέπει μόνο στην ευλυγισία και τη χάρη του σώματος αλλά και στην καλλιέργεια της ψυχής και στην ισορροπία του πνεύματος.

Όπως σήμερα οι θρησκευτικές εορτές, ενώ ξεκινούν από τη λατρεία, δίνουν την ευκαιρία στους κατοίκους των πόλεων και της υπαίθρου, να ξεφύγουν από τις φροντίδες της καθημερινής ζωής και να διασκεδάσουν, έτσι και στην αρχαιότητα κάθε χωριό είχε τα πανηγύρια του με πλατιά συμμετοχή του λαού σε πομπές και σε θυσίες, μετά τις οποίες ακολουθούσαν συμπόσια, συχνά και ξεφαντώματα. Τη μεγαλύτερη ευκαιρία για εύθυμο πανηγυρισμό έδιναν οι εορτές του Διονύσου, γιατί, όπως είναι φυσικό, σε αυτές έρρεε αφθονότερο το κρασί, πολύτιμο δώρο του θεού.

Ερωτήσεις Γραμματικής-Συντακτικού (20 μονάδες)

1. Στο κείμενο υπάρχουν οι ρηματικοί τύποι: παρακολουθούσε, διαρκούσαν, έπαιρναν, επιδοκίμαζε, ξεκινούν, δίνουν. Είναι σύνθετοι ή απλοί; Γράψτε το γ' ενικό τους πρόσωπο στην οριστική και προστακτική Αορίστου. Στη συνέχεια γράψτε από μια παράγωγη λέξη από τις πρωτότυπες.

2. Στις παρακάτω λέξεις να γράψετε τις αντώνυμες. Στη συνέχεια να δημιουργήσετε από μια πρόταση με τις λέξεις αυτές.

ανατολή, δράμα, ευλυγισία, άγρυπνος, εύθυμος, άφθονος.

3. Να βρείτε στο κείμενο δύο χρονικούς και δύο τοπικούς προσδιορισμούς και στη συνέχεια να τους χρησιμοποιήσετε για να φτιάξετε από μια δική σας πρόταση.

ΑΡΕΙΜΑΝΙΟ
ΔΙΚΤΥΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

4. -«Έτσι και στην αρχαιότητα κάθε χωριό είχε τα πανηγύρια του με πλατιά συμμετοχή του λαού σε πομπές και σε θυσίες».

-«Τη μεγαλύτερη ευκαιρία για εύθυμο πανηγυρισμό έδιναν οι εορτές του Διονύσου, γιατί, όπως είναι φυσικό, σε αυτές έρρεε αφθονότερο το κρασί, πολύτιμο δώρο του θεού».

Στις παραπάνω περιόδους να γίνει παραθετική αντικατάσταση στους υπογραμμισμένους όρους.

Ερωτήσεις κατανόησης κειμένου (20 μονάδες)

1. Αφού διαβάσετε προσεκτικά το κείμενο, γράψτε λίγα λόγια (3-5 γραμμές) για το περιεχόμενό του και δώστε του έναν τίτλο.

2. Εξηγήστε (με δικά σας λόγια) ποια ήταν η σημασία του χορού για τους αρχαίους Έλληνες.

3. Να δώσετε από έναν πλαγιότιτλο για την πρώτη και την τρίτη παράγραφο του κειμένου.

Παραγωγή λόγου (20 μονάδες)

Μεταφερθείτε με τη φαντασία σας στην αρχαία Αθήνα και παρακολουθήστε (μέσα από το κείμενο) μια ημέρα θεατρικών παραστάσεων. Στη συνέχεια, με βάση τις πληροφορίες που μας δίνει το κείμενο, γράψτε μία παράγραφο (έως 120 λέξεις) στην οποία θα αφηγηθείτε την εμπειρία σας και τα συναισθήματά σας από τη συμμετοχή σας στις θεατρικές παραστάσεις.